

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องการดำเนินการตามนโยบายการจัดระเบียบสังคม: กรณีศึกษาการจัดระเบียบสถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ เพื่อวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินกิจการของสถานบริการ และเพื่อศึกษาการดำเนินการจัดระเบียบสถานบริการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามีทั้งแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม โดยผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการควบคุม กำกับดูแลการดำเนินกิจการสถานบริการ จำนวน 17 คน และทำการแจกแบบสอบถามผู้ประกอบการสถานบริการ จำนวน 50 คน และผู้ใช้บริการ จำนวน 100 คน รวมทั้งสิ้น 167 คน

ซึ่งข้อมูลที่ได้ ผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการศึกษาโดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ตามลำดับดังนี้

- 1) ข้อมูลที่ได้จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- 2) ข้อมูลที่ได้จากผู้ประกอบการ
- 3) ข้อมูลที่ได้จากผู้ใช้บริการ
- 4) ปัญหาและอุปสรรคของการจัดระเบียบสถานบริการ
- 5) การทดสอบสมมติฐาน

4.1 ข้อมูลที่ได้จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 17 คน ได้แก่ เจ้าพนักงานปกครอง จำนวน 5 คน และเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจภูธรในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ 4 แห่ง คือ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองเชียงใหม่ สถานีตำรวจภูธรตำบลแม่ปิง สถานีตำรวจภูธรตำบลช้างเผือก และสถานีตำรวจภูธรตำบลภูพิงคราชนิเวศน์ จำนวน 12 คน พบว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐจะตรวจสถานบริการในเรื่องอายุของผู้ใช้บริการโดยจะตรวจบัตรประชาชนผู้มาใช้บริการ ยาเสพติด การค้าประเวณี การแสดงลามกอนาจาร การส่งเสียงดัง และเวลาปิดบริการของสถานบริการ กล่าวคือ

(1) การตรวจบัตรประชาชนของผู้ใช้บริการ

ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐ พบว่า ส่วนใหญ่ก่อนเข้าสถานบริการ จะมีพนักงานของสถานบริการตรวจสอบอายุและความถูกต้องของบัตรประชาชนของผู้ที่มาใช้บริการ เนื่องจากกฎหมายสถานบริการได้กำหนดให้ผู้ที่จะใช้บริการในสถานบริการ จะต้องเป็นผู้ที่อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ พบว่า ในสถานบริการต่างๆ นั้น บางแห่งยังมีผู้ให้บริการที่อายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการอยู่ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะต้องดำเนินการตามระเบียบต่อไป ซึ่งบทลงโทษ คือ การสั่งให้ปิดสถานบริการ 30 วัน ดังนั้น ในการตรวจสถานบริการของเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีการตรวจสอบอายุของผู้ใช้บริการโดยทำการตรวจบัตรประชาชนผู้ที่มาใช้บริการอย่างถี่ถ้วน ในการตรวจสอบนี้ มีขั้นตอนการตรวจที่ล่าช้าอยู่บ้าง เพราะจะต้องตรวจบัตรประชาชนของผู้ที่มาใช้บริการในสถานบริการทุกคน ซึ่งทำให้ผู้ที่มาใช้บริการเสียเวลาและบางครั้งเกิดความไม่พอใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในที่สุด

แต่ในทางปฏิบัติ ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะสุ่มตรวจสถานบริการเพียงบางแห่งเท่านั้น แต่จะขอความร่วมมือจากทางสถานบริการว่าไม่ควรปล่อยให้ผู้ที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการ เพราะหากเจ้าหน้าที่ของรัฐตรวจพบ สถานบริการนั้นก็จะถูกสั่งปิดบริการอย่างน้อยเป็นเวลา 30 วันทันที นอกจากนั้น จากการศึกษายังพบว่า ในความเป็นจริง สถานบริการต่างๆ มักมีพนักงานตรวจบัตรประชาชนอยู่ทางเข้าสถานบริการอยู่แล้ว แต่ในทางปฏิบัติ ผู้ใช้บริการที่ไม่ใช่ขาประจำเท่านั้นที่ถูกตรวจอย่างเคร่งครัด ส่วนผู้ให้บริการขาประจำ มักจะไม่มีมีการตรวจค้นอย่างเคร่งครัด ดังนั้น ปัญหาจึงมักเกิดจากผู้เข้าประจำที่นำผู้ให้บริการที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าไปโดยมักใช้เอกสารส่วนตัว ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติกับทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ประกอบการอย่างมาก ส่วนในเรื่องการลักลอบเข้าไปใช้บริการของผู้ที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี นั้น พบเห็นน้อยมาก เนื่องจากผู้ให้บริการส่วนใหญ่ที่อายุไม่ถึงที่กฎหมายกำหนดไว้ ก็มักจะไม่นำเข้าไปในสถานบริการเพียงลำพัง หรือเมื่อเข้าไปก็สามารถสังเกตได้ง่าย เนื่องจากมักจะส่อพิรุณให้เห็นอยู่มาก

(2) เวลาปิดบริการของสถานบริการ

ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐในการตรวจสอบสถานบริการว่าปิดบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่นั้น พบว่า ปกติเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทำการตรวจเป็นประจำทุกวัน คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ (สายตรวจ) ซึ่งจะตรวจว่าสถานบริการได้ปฏิบัติตามกฎหมายหรือไม่ กล่าวคือ สถานบริการตามมาตรา 3 จะเปิดให้บริการได้ถึงเวลา 02.00 น. และสถานบริการอื่นที่ไม่

ได้รับการจัดตั้งให้เป็นสถานบริการจะเปิดให้บริการได้ไม่เกินเวลา 24.00 น. ซึ่งการปิดบริการของสถานบริการ จะต้องหยุดการแสดงทุกประเภท งดจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม เปิดไฟให้สว่าง

โดยในทางปฏิบัติแล้ว การปิดบริการของสถานบริการและสถานบริการต่าง ๆ นั้น จะต้องดำเนินการภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้ก็คือ หยุดการแสดงทุกประเภท เปิดไฟให้สว่าง หยุดจำหน่ายอาหารและสุราทุกประเภท ทำการเช็คบิลค่าอาหารและเครื่องดื่มให้เรียบร้อยและให้ผู้ใช้บริการออกจากสถานบริการ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ (สายตรวจ) จะทำการตรวจสอบสถานบริการในช่วงเวลาปิดบริการของสถานบริการในทุกวันเป็นประจำ ส่วนเจ้าพนักงานปกครองจะทำการตรวจสอบสถานบริการเฉพาะวันศุกร์ วันเสาร์ หรือวันหยุดตามเทศกาลต่าง ๆ เนื่องจากเป็นวันที่ผู้ใช้บริการนิยมไปเที่ยว หรือในบางครั้งเจ้าพนักงานปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจก็จะร่วมกันเข้าตรวจตราสถานบริการดังกล่าว

(3) การตรวจยาเสพติดในสถานบริการ

ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของรัฐในการตรวจยาเสพติดในสถานบริการ พบว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐจะทำการตรวจการมียาเสพติดในสถานบริการ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่าย การเสพยาเสพติดของผู้ใดมีความเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับสถานบริการก็ตาม หากเจ้าหน้าที่ของรัฐตรวจพบยาเสพติดในสถานบริการ รวมถึงการตรวจพบยาเสพติดในตัวบุคคลที่อยู่สถานบริการ สถานบริการนั้นๆ ก็จะมีคามผิดทันที อย่างไรก็ตาม ในการตรวจยาเสพติดในสถานบริการมีข้อจำกัดอยู่หลายประการ เช่น จะต้องใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นจำนวนมากและประสานงานกันหลายฝ่าย อีกทั้งการตรวจสอบนี้มีขั้นตอนการตรวจที่ยุ่งยากและล่าช้า เพราะต้องทำการตรวจจากปัสสาวะของผู้ที่มาใช้บริการและผู้ให้บริการในสถานบริการ หากพบปัสสาวะสีม่วงก็จะทำการส่งตัวอย่างปัสสาวะให้ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ตรวจสอบต่อไป เพื่อตรวจว่าปัสสาวะสีม่วงนั้นมีสารเสพติดหรือไม่ และในการตรวจค้นทุกครั้งจะต้องมีการชี้แจงให้ผู้ใช้บริการและเจ้าของสถานบริการทราบถึงวัตถุประสงค์เสียก่อนว่า หากมีการตรวจค้นพบแล้วก็จะดำเนินคดีตามกฎหมาย

ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว ในการตรวจค้นต้องค้นทั้งผู้มาใช้บริการและผู้ที่ทำงานในสถานบริการด้วย โดยก่อนที่จะทำการตรวจค้น เจ้าหน้าที่จะต้องทำความเข้าใจกับผู้ใช้บริการและผู้ประกอบการในสถานบริการให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ในการตรวจค้นก่อน และหากตรวจพบยาเสพติดในสถานบริการ ก็จะดำเนินคดีตามกฎหมาย ทั้งต่อบุคคลที่เสพยา บุคคลที่จำหน่ายและผู้ประกอบการสถานบริการนั้นๆ ด้วยว่ามีส่วนเกี่ยวข้องด้วยหรือไม่ เนื่องจากการพบเจอยาเสพติดในสถานบริการ สถานบริการนั้นจะต้องถูกดำเนินคดีด้วย

(4) การตรวจการค้ำประกันในสถานบริการ

เจ้าหน้าที่ของรัฐกล่าวว่า การตรวจสอบในเรื่องการค้ำประกันในสถานบริการเป็นเรื่องที่ยากมาก เพราะมีกรณีเดียวที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะจับกุมผู้ค้ำประกันได้ คือ ผู้ค้ำประกันจะต้องมีความผิดฐานให้บริการทางเพศจริง ซึ่งเป็นไปได้ยากมากที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะพบผู้ค้ำประกันกระทำความผิด และในความเป็นจริงเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ไม่เคยจับกุมผู้ค้ำประกันได้ แม้จะพอทราบข่าวว่ามีการค้ำประกันในสถานบริการก็ตาม แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องการตรวจสอบการค้ำประกันในสถานบริการไว้ คือ จะให้การล่อซื้อ หากพบหรือทราบว่าผู้ใดที่มีพฤติกรรมสื่อว่าค้ำประกัน

ซึ่งจากผลการสัมภาษณ์ พบว่า การค้ำประกันในพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่ ผู้ค้ำประกันเองจะใช้สถานบริการเป็นสถานที่สำหรับหาลูกค้าหรือเพื่อนัดเจอลูกค้าเท่านั้น จะไม่มีการร่วมประเวณีในสถานบริการอย่างแน่นอน นอกจากนั้น ยังพบว่าการค้ำประกันแอบแฝงอยู่เป็นจำนวนมากโดยเฉพาะในสถานบริการที่มีการโชว์ การเต้น หรือมีหญิงที่ให้บริการนั่งรับแขก เป็นต้น ซึ่งเป็นการยากที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะทำการปราบปราม เนื่องจากขั้นตอนที่ยุ่งยากและจำนวนเจ้าหน้าที่ของรัฐก็มีไม่เพียงพอต่อการตรวจสอบดังกล่าวอีกด้วย แต่สำหรับผู้ให้บริการที่เป็นนักเที่ยวแล้ว จะทราบดีว่าสถานบริการใดมีบริการแบบใดบ้าง ซึ่งทำให้เจ้าหน้าที่ทำงานได้ง่ายขึ้น เนื่องจากไม่ต้องกังวลว่า ผู้ให้บริการจะไม่มีมารักรับใช้บริการอื่นๆ ใด เพราะผู้ใช้บริการและผู้ประกอบการก็ทราบดีอยู่แล้วว่าสถานบริการของตนเองให้บริการแบบใดและละเมิดหรือหลีกเลี่ยงกฎหมายระดับใด

(5) การตรวจการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการ

ผลการสัมภาษณ์พบว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐจะตรวจสอบสถานบริการว่ามีการแสดงลามกอนาจารหรือไม่ คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะตรวจสอบสถานบริการว่ามีการแสดงที่เปิดเผยร่างกายดูแล้วไม่เหมาะสม การแสดงที่เปลือยกายหรือการแสดงที่สื่อการกระทำลามกอนาจารหรือไม่ ปัจจุบัน ในพื้นที่ศึกษาสถานบริการที่จัดการแสดงโชว์ลามกอนาจารมีเพียงส่วนน้อย และเป็นการแสดงที่ไม่โจ่งแจ้งจนสามารถนำไปสู่การจับกุมได้ เนื่องจากเวลาปกติก็มีแต่เพียงการแสดงในลักษณะของการโชว์และการเต้นที่ยั่วยุ และสื่อพฤติกรรมดังกล่าวเท่านั้น ส่วนการแสดงโชว์ลามกอนาจารจริง ๆ จะมีในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งผู้ใช้บริการจะทราบกันดี และในการดำเนินงานจัดระเบียบสถานบริการที่ผ่านมา มีการตรวจพบการกระทำความผิดในสถานบริการประเภทบาร์เกย์บางแห่งเท่านั้น

และยังพบว่า ว่าการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการในจังหวัดเชียงใหม่ปัจจุบันเป็นไปในลักษณะของการที่มีหญิงที่ให้บริการนั่งกับแขก ซึ่งมีลักษณะในการเป็นส่วนตัวมากกว่า ซึ่งทำให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ยาก นอกจากนั้นยังมีการแสดงที่ส่อไปในเชิงลามกอนาจาร เช่น การแต่งกายโชว์สัดส่วน ซึ่งในปัจจุบันถือว่าเป็นแฟชั่นในการแต่งกายของวัยรุ่นไทยไปแล้ว และในความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ ยังถือว่าเป็นการแต่งกายตามสมัยนิยม ไม่ได้มีการโป๊หรือเปลือยแต่อย่างใด ซึ่งถ้าหากเทียบกับสมัยก่อนแล้ว จะเห็นได้ว่าการแสดงลามกอนาจารได้ลดลงอย่างมาก แต่จะทำให้หายไปทั้งหมดก็คงเป็นเรื่องยาก โดยเฉพาะเนื่องจากบางแห่งหรือบางสถานที่เป็นการจัดขึ้นแบบส่วนตัวมากกว่าสาธารณะ ซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

(6) การส่งเสียงดังรบกวนผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง

ในการตรวจสอบว่าสถานบริการส่งเสียงดังรบกวนผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือไม่ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะทำการตรวจสอบ ก็ต่อเมื่อมีผู้ร้องเรียนหรือผู้เสียหายว่าสถานบริการนั้นๆ ได้ส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่นหรือก่อความรำคาญเดือดร้อน ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของผู้ที่อยู่ข้างเคียง ซึ่งครั้งแรกเจ้าหน้าที่ของรัฐจะตักเตือน และหากสถานบริการไม่ลดความดังของเสียงลง เจ้าหน้าที่ของรัฐก็จะลงโทษตามกฎหมาย

โดยการลงโทษสถานบริการที่กระทำผิดกฎหมายหรือนโยบายเกี่ยวกับสถานบริการ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะสั่งปิดสถานบริการเป็นเวลา 30 วันในการกระทำผิดครั้งแรก และหากกระทำผิดเป็นครั้งที่ 2 สถานบริการก็就会被สั่งปิดอย่างไม่มีกำหนด ไม่ว่าจะเป็นความผิดเดิมหรือไม่ก็ตาม

ซึ่งในส่วนดังกล่าว เป็นการยากมาก เนื่องจากสถานบริการในเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มักเป็นสถานบริการที่ตั้งมาเป็นระยะเวลานาน และอยู่ใกล้ชุมชนอยู่แล้ว ทำให้มีเรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นบ่อยๆ ดังนั้นทางแก้ปัญหาก็ควรจัดทำระบบโซนนิ่ง เพื่อที่จะให้มีการจัดระเบียบกันอย่างเป็นระบบ และไม่ทำการรบกวนหรือก่อความเดือดร้อน เสียหายกับชุมชนรอบข้าง

4.2 ข้อมูลที่ได้จากผู้ประกอบการ

การเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการของสถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 50 คน ซึ่งผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

4.2.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการ

ลักษณะส่วนทั่วไปของผู้ประกอบการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ การสมรส และจำนวนผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทของสถานบริการ

ตารางที่ 4.1 เพศของผู้ประกอบการ (N = 50)

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	35	70.0
หญิง	15	30.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4.1 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามเพศ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ในจำนวนผู้ประกอบการของสถานบริการทั้งหมด 50 คน ผู้ประกอบการที่เป็นเพศชายมีมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ มีเพศชาย จำนวน 35 คน เพศหญิง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 70.0 และ 30.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 อายุของผู้ประกอบการ (N = 50)

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21 - 40 ปี	12	24.0
41 - 60 ปี	38	76.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4.2 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามอายุ ซึ่งผลการศึกษพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะมีอายุอยู่ในระหว่าง 41 - 60 ปี โดยมีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมาอายุระหว่าง 21 - 40 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0

ตารางที่ 4.3 ระดับการศึกษาของผู้ประกอบการ (N = 50)

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีวศึกษา	3	6.0
ปริญญาตรีขึ้นไป	47	94.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4.3 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามระดับการศึกษา ซึ่งผลการศึกษพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป โดยมีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 และระดับอาชีวศึกษา มีเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

ตารางที่ 4.4 สถานภาพการสมรสของผู้ประกอบการ (N = 50)

สถานภาพการสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	10	20.0
สมรส	40	80.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4.4 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามสถานภาพการสมรส ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่สมรสแล้ว คือ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 มีผู้ประกอบการเพียง 10 คนเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 20.0 ที่อยู่ในสถานภาพโสด

ตารางที่ 4.5 จำนวนผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทของสถานบริการ (N = 50)

ประเภทสถานบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานบริการประเภทที่ 1	2	4.0
สถานบริการประเภทที่ 2	-	-
สถานบริการประเภทที่ 3	-	-
สถานบริการประเภทที่ 4	48	94.0
รวม	50	100.0

จากตารางที่ 4.5 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามประเภทของสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประกอบกิจการสถานบริการประเภทที่ 4 กล่าวคือ ร้านอาหารที่มีการจัดแสดงไม่ว่าจะเป็นการแสดงของตลก นักร้อง นักดนตรี หรือการแสดงอื่นๆ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 และประกอบกิจการสถานบริการประเภทที่ 1 กล่าวคือ ดิสโก้เทค ไนต์คลับ บาร์ ฯลฯ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

4.2.2 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการดำเนินการตามนโยบายการจัดระเบียบสังคม

การดำเนินการตามนโยบายการจัดระเบียบสังคม มีเนื้อหาเกี่ยวกับการตรวจบัตรประชาชนของผู้ใช้บริการ ค่านิยมของผู้ประกอบการเกี่ยวกับสถานบริการ การดำเนินกิจการของสถานบริการ ยาเสพติดในสถานบริการ การค้าประเวณีในสถานบริการ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ กฎหมายสถานบริการ ปัญหาในการประกอบกิจการของสถานบริการ ปัญหาที่มีสาเหตุจากสถานบริการ และการประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคม ซึ่งจะกล่าวดังต่อไปนี้

(1) การตรวจบัตรประชาชนของผู้ใช้บริการ

ตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการตรวจบัตรประชาชนของผู้ใช้บริการ (N = 50)

การตรวจบัตรประชาชนของผู้ใช้บริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. ก่อนเข้าสถานบริการ ผู้ใช้บริการไม่จำเป็นต้องแสดงบัตรประชาชนต่อพนักงานของสถานบริการทุกครั้ง	8 (16.0)	12 (24.0)	30 (60.0)	1.56	0.76
2. บางครั้ง ผู้มาใช้บริการในสถานบริการอายุไม่ถึง 20 ปี	47 (94.0)	-	3 (6.0)	2.88	0.48
3. ผู้ปกครองมักพาเด็กอายุไม่ถึง 20 ปีเข้าไปในสถานบริการเสมอ	24 (48.0)	12 (24.0)	14 (28.0)	2.20	0.86

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.21 S.D = 0.40

จากตารางที่ 4.6 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับอายุของผู้ใช้บริการในสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ก่อนเข้าสถานบริการ ผู้ใช้บริการจะต้องแสดงบัตรประชาชนต่อพนักงานของสถานบริการทุกครั้ง โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.56 แต่ในบางครั้งก็ยังพบผู้มาใช้บริการในสถานบริการที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 นอกจากนั้นส่วนหนึ่งจะเป็นการที่ผู้ปกครองมักพาบุตรหลานเข้าไปรับประทานอาหารเช้าหรือ ใช้บริการในสถานบริการนั้น ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.20

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 60 ไม่เห็นด้วยว่าก่อนเข้าสถานบริการ ผู้ใช้บริการไม่จำเป็นต้องแสดงบัตรประชาชนต่อพนักงานของสถานบริการทุกครั้ง เพราะทุกครั้งสถานบริการจะตรวจบัตรประชาชนด้วย และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ถึงร้อยละ 94 ยังเห็นว่าบางครั้ง ผู้มาใช้บริการในสถานบริการ ก็มีอายุไม่ถึง 20 ปี เนื่องจากการลักลอบและมากับผู้อื่น นอกจากนั้นผู้ประกอบการเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 48 ยังเห็นว่าผู้ปกครองมักพาเด็กอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าไปในสถานบริการเสมอ ซึ่งในทัศนะของผู้ประกอบการเป็นเรื่องที่แก้ไขยาก

(2) ค่านิยมของผู้ประกอบการเกี่ยวกับสถานบริการ

ตารางที่ 4.7 ค่านิยมของผู้ประกอบการเกี่ยวกับสถานบริการ (N = 50)

ค่านิยมเกี่ยวกับสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. เด็กนักเรียน นักศึกษา นิยมเที่ยวเตร่ในสถานบริการมากขึ้นกว่าแต่ก่อน	46 (92.0)	-	4 (8.0)	2.84	0.55
2. การเที่ยวเตร่ในสถานบริการเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมไทย	50 (100.0)	-	-	3.00	0.00
3. การที่มีการจัดตั้งสถานบริการมาก ๆ เป็นการแสดงถึงความเจริญว่าทัดเทียมกับต่างประเทศ	-	7 (14.0)	43 (86.0)	1.14	0.35

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.33 S.D = 0.23

จากตารางที่ 4.9 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามค่านิยมเกี่ยวกับสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการเห็นด้วยว่า เด็กนักเรียน นักศึกษา นิยมเที่ยวเตร่ในสถานบริการมากขึ้นกว่าแต่ก่อน โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 และในเรื่องการเที่ยวเตร่ในสถานบริการนั้น ผู้ประกอบการเห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมไทย ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 ส่วนในเรื่องการจัดตั้งสถานบริการเป็นจำนวนมาก ๆ นั้น ผู้ประกอบการไม่เห็นด้วยว่าเป็นการแสดงถึงความเจริญว่าทัดเทียมกับต่างประเทศ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.87

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ถึงร้อยละ 92 เห็นว่าเด็กนักเรียน นักศึกษา นิยมเที่ยวเตร่ ในสถานบริการมากขึ้นกว่าแต่ก่อน และผู้ประกอบการทั้งหมด ยังเห็นว่าการเที่ยวเตร่ในสถานบริการเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมไทย นอกจากนี้ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 86 ยังไม่เห็นว่า การที่มีการจัดตั้งสถานบริการมาก ๆ เป็นการแสดงถึงความเจริญว่าทัดเทียมกับต่างประเทศด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสถานบริการก็ไม่ใช่สิ่งบ่งชี้ว่าเป็นแหล่งของความเจริญเสมอไปด้วย

(3) การดำเนินกิจการของสถานบริการ

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของสถานบริการ
(N = 50)

การดำเนินกิจการของสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. ในปัจจุบัน การดำเนินกิจการของสถานบริการ ยังไม่มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายของสถานบริการ	38 (76.0)	12 (24.0)	-	2.76	0.43
2. สถานบริการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ใกล้วัด โรงเรียน หรือโรงพยาบาล	23 (46.0)	-	27 (54.0)	1.92	1.01
3. สถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่อยู่ในย่านชุมชน	34 (68.0)	16 (32.0)	-	2.68	0.47
4. สถานบริการส่วนใหญ่ มีการจัดสถานที่ให้ผู้ใช้บริการเดินร่ำด้วย	15 (30.0)	-	35 (70.0)	1.60	0.93
5. กรณีที่สถานบริการมิได้จัดสถานที่ให้มีการเดินร่ำ ผู้ใช้บริการสามารถเดินที่โต๊ะได้	34 (68.0)	-	16 (32.0)	2.36	0.94
6. สถานบริการส่วนใหญ่ มักเปิดเกินเวลา 02.00 น.	8 (16.0)	4 (8.0)	38 (76.0)	1.40	0.76
7. สถานบริการมีการจำหน่ายสุรา หรือของมีนเมา หลังเวลา 24.00 น.	38 (76.0)	4 (8.0)	8 (16.0)	2.60	0.76
8. พนักงานเสิร์ฟในสถานบริการอายุมักจะไม่ถึง 20 ปี	3 (6.0)	9 (18.0)	38 (76.0)	1.30	0.58

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.08 S.D = 0.27

จากตารางที่ 4.8 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การดำเนินกิจการของสถานบริการในปัจจุบัน ยังไม่มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายของสถานบริการเท่าที่ควร ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 โดยสถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีการจำหน่ายสุรา หรือของมีเมา เกินเวลา 24.00 น. และมีที่ตั้งอยู่ในย่านชุมชนหนาแน่น แต่ไม่แน่ใจว่า สถานบริการดังกล่าว ตั้งอยู่ใกล้วัด โรงเรียน โรงพยาบาลหรือไม่ ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 2.68 และ 1.92 ตามลำดับ

ส่วนในเรื่องสถานบริการจัดสถานที่ไว้สำหรับการเต้นรำ หรือเปิดให้บริการเกินเวลา 02.00 น. หรือพนักงานเสิร์ฟในสถานบริการ อายุไม่ถึง 20 ปี ผู้ประกอบการไม่เห็นด้วยว่าสถานบริการจะกระทำการดังกล่าว โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.60 1.40 และ 1.30 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการเห็นว่า กรณีที่สถานบริการมีจัดสถานที่ไว้สำหรับการเต้นรำ ผู้ใช้บริการก็สามารถเต้นที่โต๊ะได้ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.36

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ถึงร้อยละ 76 เห็นว่าในปัจจุบัน การดำเนินกิจการของสถานบริการ ยังไม่มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายของสถานบริการ สถานบริการส่วนใหญ่มักเปิดไม่เกินเวลา 02.00 น. สถานบริการมีการจำหน่ายสุรา หรือของมีเมา หลังเวลา 24.00 น. และพนักงานเสิร์ฟในสถานบริการอายุมักจะเกิน 20 ปี และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 68 เห็นว่า สถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ส่วนใหญ่อยู่ในย่านชุมชนหนาแน่นและกรณีที่สถานบริการมีจัดสถานที่ให้มีการเต้นรำ ผู้ใช้บริการสามารถเต้นที่โต๊ะได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 70 ยังเห็นว่า สถานบริการส่วนใหญ่มีการจัดสถานที่ ให้ผู้ใช้บริการเต้นรำด้วย ซึ่งในปัจจุบันถือว่าเป็นเรื่องของสมัยนิยมไปแล้ว และผู้ใช้บริการมักจะชื่นชอบ

(4) ยาเสพติดในสถานบริการ

ตารางที่ 4.9 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ (N = 50)

ยาเสพติดในสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. ในสถานบริการเกือบทุกแห่งมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด แต่ในฐานะผู้ประกอบการหรือเจ้าของสถานบริการไม่สามารถดำเนินการใด ๆ ได้	20 (40.0)	6 (12.0)	24 (48.0)	1.92	0.94
2. จากการที่สถานบริการเป็นแหล่งบันเทิง จึงเป็นสาเหตุให้ยาเสพติดแพร่ระบาดได้ง่าย	16 (32.0)	24 (48.0)	10 (20.0)	2.12	0.72
3. ท่านคิดว่าการลักลอบเสพและจำหน่ายยาเสพติดในสถานบริการ	33 (66.0)	17 (34.0)	-	2.66	0.48

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.23 S.D = 0.54

จากตารางที่ 4.9 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ โดยผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าในสถานบริการมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดหรือไม่ และหากมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในฐานะผู้ประกอบการจะดำเนินการใด ๆ ได้หรือไม่ ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 และนอกจากนี้ ผู้ประกอบการก็ไม่แน่ใจว่า การที่สถานบริการเป็นแหล่งบันเทิง จะทำให้ยาเสพติดแพร่ระบาดได้ง่ายขึ้นหรือไม่ นั่น ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ก็ยังเห็นด้วยว่ามีการลักลอบเสพและจำหน่ายยาเสพติดในสถานบริการ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.66

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการเกือบครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 48 ไม่เห็นด้วยว่าในสถานบริการเกือบทุกแห่งมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด แต่ในฐานะผู้ประกอบการหรือเจ้าของสถานบริการไม่สามารถดำเนินการใด ๆ ได้ และผู้ประกอบการเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 48 ค่อนข้างไม่แน่ใจว่าการที่สถานบริการเป็นแหล่งบันเทิง จึงเป็นสาเหตุให้ยาเสพติดแพร่ระบาดได้ง่าย อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 66 ยังคิดว่าการลักลอบเสพและจำหน่ายยาเสพติดในสถานบริการ ซึ่งผู้ประกอบการไม่สามารถที่จะทราบได้เลย

(5) การค้าประเวณีในสถานบริการ

ตารางที่ 4.10 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการค้าประเวณีในสถานบริการ (N = 50)

การค้าประเวณีในสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. สามารถซื้อบริการทางเพศได้ในสถานบริการ	19 (38.0)	26 (52.0)	5 (10.0)	2.28	0.64
2. ในสถานบริการมีหญิงบริการคอยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการ	33 (66.0)	12 (24.0)	5 (10.0)	2.56	0.64
3. ในสถานบริการมีเด็กวัยรุ่นหญิงที่เข้ามาใช้บริการ ซึ่งมักจะมีจุดประสงค์ในการค้าประเวณีแอบแฝงอยู่	18 (36.0)	26 (52.0)	6 (12.0)	2.24	0.66
4. หญิงที่มีอาชีพขายบริการทางเพศมักจะเข้ามาหาลูกค้าในสถานบริการเสมอ	24 (48.0)	16 (32.0)	10 (20.0)	2.28	0.78
ค่าเฉลี่ยรวม = 2.34 S.D = 0.62					

จากตารางที่ 4.10 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการค้าประเวณีในสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีความเห็นด้วยว่าในสถานบริการมีหญิงบริการคอยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 แต่ไม่แน่ใจว่าหญิงที่มีอาชีพขายบริการทางเพศจะเข้ามาหาลูกค้าในสถานบริการหรือไม่ และไม่แน่ใจว่าผู้ใช้บริการสามารถซื้อบริการทางเพศได้ในสถานบริการ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากัน คือ 2.28 นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังไม่มี ความแน่ใจว่าเด็กวัยรุ่นหญิงที่เข้ามาใช้บริการในสถานบริการมีจุดประสงค์ในการค้าประเวณีแอบแฝงหรือไม่ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.24

โดยในตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 52 ไม่แน่ใจว่าสามารถซื้อบริการทางเพศได้ในสถานบริการ และร้อยละ 52 ไม่แน่ใจว่าในสถานบริการมีเด็กวัยรุ่นหญิงที่เข้ามา ใช้บริการ ซึ่งมักจะมีจุดประสงค์ในการค้าประเวณีแอบแฝงอยู่ และผู้ประกอบการส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 66 ในสถานบริการมีหญิงบริการคอยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการ เกือบครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 48 ยังคิดว่าหญิงที่มีอาชีพขายบริการทางเพศมักจะเข้ามาหาลูกค้าในสถานบริการเสมอ

(6) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตารางที่ 4.11 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
(N = 50)

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมให้สถานบริการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายทำงานแบบไม่จริงจัง	21 (42.0)	23 (46.0)	6 (12.0)	2.30	0.67
2. ผู้ประกอบการสถานบริการมักจะรู้ตัวก่อนที่จะมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปตรวจสถานบริการ เมื่อมีการตรวจสถานบริการก็绝不会พบว่ามีกระทำความผิด	33 (66.0)	17 (33.0)	-	2.66	0.48

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.48 S.D = 0.52

จากตารางที่ 4.12 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมให้สถานบริการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ได้ทำงานแบบจริงจังหรือไม่ โดยมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 และผู้ประกอบการยังมีความเห็นว่าผู้ประกอบการสถานบริการมักจะรู้ตัวก่อนเสมอ ก่อนที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะตรวจสถานบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีการตรวจสถานบริการก็绝不会พบว่ามีกระทำความผิดเกิดขึ้น ซึ่งความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.66

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 46 ไม่แน่ใจว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมให้สถานบริการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ทำงานแบบไม่จริงจัง และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ คือร้อยละ 66 เห็นว่าผู้ประกอบการสถานบริการมักจะรู้ตัวก่อนที่จะมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปตรวจสถานบริการ เมื่อมีการตรวจสถานบริการ ก็จะไม่พบว่ามีกระทำความผิด ซึ่งทำให้เห็นได้ว่าผู้ประกอบการเห็นว่าเจ้าหน้าที่มีปัญหาในทางปฏิบัติ แต่ผู้ประกอบการก็ใช้ช่องทางดังกล่าวหาประโยชน์ได้เช่นกัน

(7) กฎหมายสถานบริการ

ตารางที่ 4.12 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับกฎหมายสถานบริการ (N = 50)

กฎหมายสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. กฎหมายเกี่ยวกับสถานบริการยังไม่รัดกุมและไม่สามารถใช้บังคับได้อย่างจริงจัง	40 (80.0)	10 (20.0)	-	2.80	0.40
2. กฎหมายควรให้สถานบริการเปิดบริการเกินเวลา 02.00 น.	37 (74.0)	-	13 (26.0)	2.48	0.89
3. กฎหมายควรให้ผู้ที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการได้	7 (14.0)	11 (22.0)	32 (64.0)	1.50	0.74
4. กรณีที่สถานบริการไม่กระทำตามที่กฎหมายกำหนด รัฐควรจะสั่งพักใช้ใบอนุญาต สั่งหยุดกิจการ สั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดสถานบริการอย่างเคร่งครัด	37 (74.0)	-	13 (26.0)	2.48	0.89
ค่าเฉลี่ยรวม = 2.31 S.D = 0.47					

จากตารางที่ 4.12 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวกับสถานบริการยังไม่รัดกุม และไม่สามารถใช้บังคับได้อย่างจริงจัง โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 นอกจากนี้ ผู้ประกอบการยังเห็นด้วยกับการที่กฎหมายกำหนดห้ามไม่ให้ผู้ที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการ และการสั่งพักใช้ใบอนุญาต สั่งหยุดกิจการ สั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดสถานบริการ ในกรณีที่สถาน

บริการละเมิด ไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 และ 2.48 ส่วนการกำหนดเวลาปิดบริการของสถานบริการนั้น ผู้ประกอบการเห็นว่าควรให้เปิดเป็นเวลา 02.00 น. ได้ ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.48

นอกจากนั้น จากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ คือร้อยละ 80 เห็นว่า กฎหมายเกี่ยวกับสถานบริการยังไม่รัดกุม และไม่สามารถใช้บังคับได้อย่างจริงจัง และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ คือร้อยละ 74 ยังเห็นว่ากฎหมายควรให้สถานบริการเปิดบริการเกิน เวลา 02.00 น. และกรณีที่สถานบริการไม่กระทำตามที่กฎหมายกำหนด รัฐควรจะสั่งพักใช้ใบอนุญาต สั่งหยุดกิจการ สั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดสถานบริการอย่างเคร่งครัด นอกจากนี้ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 64 ยังไม่เห็นด้วยว่ากฎหมายควรให้ผู้ที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการได้ นั้น

(8) ปัญหาในการประกอบกิจการของสถานบริการ

ตารางที่ 4.13 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัญหาในการประกอบกิจการของสถานบริการ (N = 50)

ปัญหาในการประกอบกิจการ ของสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
ปัญหาที่เกิดขึ้นในการประกอบกิจการสถาน บริการในปัจจุบัน เกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้					
1) ระเบียบ กฎหมาย	42 (84.0)	8 (16.0)	-	2.84	0.37
2) เจ้าหน้าที่ของรัฐ	35 (70.0)	15 (30.0)	-	2.70	0.46
3) ผู้ประกอบการ	41 (82.0)	9 (18.0)	-	2.82	0.39
4) ผู้ใช้บริการ	31 (62.0)	8 (16.0)	11 (22.0)	2.40	0.83

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.69 S.D = 0.41

จากตารางที่ 4.13 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการประกอบกิจการของสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการประกอบกิจการสถานบันเทิงหรือสถานบริการในปัจจุบัน เกิดจากระเบียบ กฎหมาย และตัวผู้ประกอบการเป็นส่วนใหญ่ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน คือ 2.84 และ 2.82 รองลงมาเกิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ให้บริการ ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.70 และ 2.40 ตามลำดับ

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการประกอบกิจการสถานบริการในปัจจุบัน เกิดจากสาเหตุระเบียบ กฎหมายมากที่สุดถึงร้อยละ 84 และเกิดจากผู้ประกอบการ ร้อยละ 82 เจ้าหน้าที่ของรัฐร้อยละ 70 และผู้มาใช้บริการร้อยละ 62 ตามลำดับ

(9) ปัญหาที่มีสาเหตุจากสถานบริการ

ตารางที่ 4.14 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัญหาที่มีสาเหตุจากสถานบริการ
(N = 50)

ปัญหาที่มีสาเหตุจากสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. ในปัจจุบัน ปัญหาของสังคมไทยส่วนหนึ่งเกิดจากการดำเนินกิจการของสถานบริการ	44 (88.0)	-	6 (12.0)	2.76	0.66
2. สถานบริการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ส่วนใหญ่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง	-	24 (48.0)	26 (52.0)	1.48	0.50
3. การที่วัยรุ่นมักใช้สถานบริการเป็นแหล่งมั่วสุม อาจเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาอาชญากรรมได้	26 (52.0)	24 (48.0)	-	2.52	0.50
4. การแสดงลามกอนาจารในสถานบริการจะนำไปสู่ปัญหาทางสังคมได้	35 (70.0)	15 (30.0)	-	2.40	0.93

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.29 S.D = 0.46

จากตารางที่ 4.14 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่มีสาเหตุจากสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการดำเนินกิจการของสถานบริการ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 และเห็นว่าวัยรุ่นมักใช้สถานบริการเป็นแหล่งมั่วสุม ซึ่งอาจเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาอาชญากรรมได้ และการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการก็เช่นกัน ผู้ประกอบการก็เห็นด้วยว่า จะนำไปสู่ปัญหาสังคมได้ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 และ 2.40 ตามลำดับ ส่วนในประเด็นที่ว่าสถานบริการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียงนั้น ผู้ประกอบการก็ไม่เห็นด้วย โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.48

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 88 เห็นว่าในปัจจุบันปัญหาของสังคมไทยส่วนหนึ่งเกิดจากการดำเนินกิจการของสถานบริการ และผู้ประกอบการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 70 ยังเห็นว่าการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการ จะนำไปสู่ปัญหาทางสังคมได้ นอกจากนี้ ผู้ประกอบการครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 52 ยังไม่เห็นด้วยว่า สถานบริการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ส่วนใหญ่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง และเห็นว่าการที่วัยรุ่นมักใช้สถานบริการเป็นแหล่งมั่วสุม อาจเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาอาชญากรรมได้

(10) การประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคม

ตารางที่ 4.15 ความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคม (N = 50)

การประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคม	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. การประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคมในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ไม่ได้มีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาสังคม	10 (20.0)	40 (80.0)	-	2.20	0.81
2. การประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคมในอำเภอเมืองเชียงใหม่ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร	-	29 (58.0)	21 (42.0)	1.58	0.50
3. นโยบายการจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่ลดรอนสิทธิ เสรีภาพ ของคนไทย	24 (48.0)	16 (32.0)	10 (20.0)	2.28	0.78

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.02 S.D = 0.38

จากตารางที่ 4.15 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ประกอบการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการจัดระเบียบสังคม ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าการประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคมช่วยแก้ไขปัญหาสังคมในเมืองเชียงใหม่ได้ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.20 และไม่แน่ใจว่านโยบายการจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่ลิดรอนสิทธิ เสรีภาพ ของคนไทยหรือไม่ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าการประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคมในเมืองเชียงใหม่ ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.58

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 80 ไม่แน่ใจว่าการประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคมในเมืองเชียงใหม่ ได้มีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาสังคมหรือไม่ และผู้ประกอบการกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 58 ยังไม่แน่ใจว่าการประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคมในเมืองเชียงใหม่ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นอกจากนี้ ผู้ประกอบการเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 42 ยังเห็นด้วยว่า นโยบายการจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่ลิดรอนสิทธิเสรีภาพของคนไทย

4.3 ข้อมูลที่ได้จากผู้ให้บริการในสถานบริการ

การเก็บข้อมูลจากผู้ให้บริการของสถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 100 คน ซึ่งผลการศึกษามีรายละเอียดดังนี้

4.3.1 ลักษณะทั่วไปของผู้ให้บริการ

ลักษณะส่วนทั่วไปของผู้ให้บริการ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ การสมรส อาชีพ รายได้ การพาเด็กที่อายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการ การใช้บริการในสถานบริการโดยจำแนกตามประเภทสถานบริการ และความถี่ในการใช้บริการในสถานบริการ

ตารางที่ 4.16 เพศของผู้ใช้บริการ (N = 100)

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	66	66.0
หญิง	34	34.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.16 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามเพศ ซึ่งผลการศึกษพบว่า ผู้ใช้บริการในสถานบริการเพศชายมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ ผู้ใช้บริการที่เป็นเพศชาย มีจำนวน 66 คน ผู้ใช้บริการที่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 66.0 และ 34.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 อายุของผู้ใช้บริการ (N = 100)

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	10	10.0
21 - 40 ปี	90	90.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.17 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามอายุ ซึ่งผลการศึกษพบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 21 - 40 ปี มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมา คือ อายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

ตารางที่ 4.18 ระดับการศึกษาของผู้ใช้บริการ (N = 100)

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มัธยมศึกษา	2	2.0
อาชีวศึกษา	20	20.0
ปริญญาตรีขึ้นไป	78	78.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.18 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามระดับการศึกษา ซึ่งผลการศึกษพบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป โดยมีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 78.0 และระดับอาชีวศึกษา มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และระดับมัธยมศึกษา มีเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ตารางที่ 4.19 สถานภาพการสมรสของผู้ใช้บริการ (N = 100)

สถานภาพการสมรส	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	91	91.0
สมรส	9	9.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.19 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามสถานภาพการสมรส ซึ่งผลการศึกษพบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะอยู่ในสถานภาพโสด คือ มีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 91.0 และมีผู้ให้บริการที่สมรสแล้ว จำนวน 9 คน คิดเป็นเพียงร้อยละ 9.0

ตารางที่ 4.20 อาชีพของผู้ใช้บริการ (N = 100)

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลูกจ้าง / พนักงาน	20	20.0
นักธุรกิจ	3	3.0
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	9	9.0
นักเรียน / นักศึกษา	68	68.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.20 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามอาชีพ ซึ่งผลการศึกษพบว่า ผู้ใช้บริการในสถานบริการส่วนใหญ่เป็นนักเรียน / นักศึกษา ซึ่งมีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 68.0 รองลงมาเป็นลูกจ้าง / พนักงานบริษัท ห้าง ร้านทั่วไป มีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตารางที่ 4.21 รายได้ของผู้ใช้บริการ (N = 100)

รายได้ (บาท / เดือน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	20	20.0
ต่ำกว่า 5,000 บาท	30	30.0
5,000 - 10,000 บาท	38	38.0
สูงกว่า 10,000 บาท	12	12.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.21 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามรายได้ ซึ่งผลการศึกษพบว่า รายได้ของผู้ใช้บริการอยู่ในช่วงระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท / เดือน มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 ซึ่งใกล้เคียงกับผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท / เดือน ที่มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้ให้บริการในสถานบริการที่ไม่มีรายได้ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตารางที่ 4.22 การพาเด็กที่อายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการ (N = 100)

การพาเด็กที่อายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พาไปด้วยทุกครั้ง	9	9.0
ไม่เคยพาไป	59	59.0
แล้วแต่ความเหมาะสม	32	32.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.22 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามกรณีการพาผู้ที่ไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการ ที่มีฐานะเป็นผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ได้พาบุตรหลานซึ่งอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการ โดยมีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมาพาไปแล้วแต่ความเหมาะสมจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 และพาไปด้วยทุกครั้ง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0

ตารางที่ 4.23 การใช้บริการในสถานบริการโดยจำแนกตามประเภทสถานบริการ (N = 100)

การให้บริการในสถานบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ดิสโก้เทค	67	67.0
อาบ อบ นวด	11	11.0
ร้านอาหารที่มีหญิงบริการ	11	11.0
ร้านอาหารที่มีการแสดงโชว์ต่าง ๆ	35	35.0
ร้านอาหารที่มีการแสดงดนตรี	91	91.0

จากตารางที่ 4.23 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของการใช้บริการในสถานบริการ โดยจำแนกตามประเภทสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการนิยมไปร้านอาหารที่มีการแสดงดนตรีมากที่สุด จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 91.0 รองลงมา คือ ร้านอาหารที่ขายแต่อาหารไม่มีการแสดงหรือดนตรีชนิดใด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 87.0 และ ดิสโก้เธค จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 67.0

ตารางที่ 4.24 ความถี่ในการใช้บริการในสถานบริการ (N = 100)

ความถี่ในการใช้บริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทุกสัปดาห์	57	57.0
นาน ๆ ครั้ง	43	43.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.24 เป็นการแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามความถี่ในการใช้บริการในสถานบริการ โดยผลการศึกษาพบว่า ความถี่ในการใช้บริการในสถานบริการของผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ คือ ทุกสัปดาห์ มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 รองลงมา คือ นาน ๆ ครั้ง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0

4.3.2 ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับการดำเนินการตามนโยบายการจัดระเบียบสังคม

การดำเนินการตามนโยบายการจัดระเบียบสังคม มีเนื้อหาเกี่ยวกับการตรวจบัตรประชาชนของผู้ใช้บริการ ค่านิยมของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับสถานบริการ การดำเนินกิจการของสถานบริการ ยาเสพติดในสถานบริการ การค้าประเวณีในสถานบริการ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ กฎหมายสถานบริการ ปัญหาในการประกอบกิจการของสถานบริการ ปัญหาที่มีสาเหตุจากสถานบริการ และการประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคม ซึ่งจะกล่าวดังต่อไปนี้

(1) การตรวจบัตรประชาชนของผู้ใช้บริการ

ตารางที่ 4.25 ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับการตรวจบัตรประชาชนของผู้ใช้บริการ
(N = 100)

อายุของผู้ใช้บริการในสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. ก่อนเข้าสถานบริการ ผู้ใช้บริการไม่จำเป็นต้องแสดงบัตรประชาชนต่อพนักงานทุกครั้ง	23 (23.0)	17 (17.0)	60 (60.0)	1.63	0.84
2. บางครั้ง ผู้มาใช้บริการในสถานบริการ อายุไม่ถึง 20 ปี	83 (83.0)	17 (17.0)	-	2.83	0.38
3. ผู้ปกครองมักพาเด็กอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าไปในสถานบริการเสมอ	19 (19.0)	24 (24.0)	57 (57.0)	1.62	0.79

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.03 S.D. = 0.32

จากตารางที่ 4.25 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้บริการในสถานบริการ ซึ่ง ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ก่อนเข้าสถานบริการ ผู้ใช้บริการจะต้องแสดงบัตรประชาชนต่อพนักงานของสถานบริการทุกครั้ง โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.63 อย่างไรก็ตาม ในบางครั้งก็ยังพบผู้มาใช้บริการในสถานบริการที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ส่วนในเรื่องที่ผู้ปกครองมักพาเด็กอายุไม่ถึง 20 ปี อาจจะเป็นบุตรหลานเข้าไปรับประทานอาหารเช้าหรือใช้บริการในสถานบริการนั้น ผู้ใช้บริการไม่เห็นด้วย ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.62

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 60 ไม่เห็นด้วยว่าก่อนเข้าสถานบริการ ผู้ใช้บริการไม่จำเป็นต้องแสดงบัตรประชาชนต่อพนักงานทุกครั้ง และผู้ให้บริการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 83 ยังเห็นว่าบางครั้ง ผู้มาใช้บริการในสถานบริการ อายุไม่ถึง 20 ปี นอกจากนั้น ผู้ใช้บริการกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 57 ยังไม่เห็นด้วยว่าผู้ปกครองมักพาเด็กอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าไปในสถานบริการเสมอ

(2) ค่านิยมของผู้ประกอบการเกี่ยวกับสถานบริการ

ตารางที่ 4.26 ค่านิยมของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับสถานบริการ (N = 100)

ค่านิยมเกี่ยวกับสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. เด็กนักเรียน นักศึกษา นิยมเที่ยวเตร่ในสถานบริการมากขึ้นกว่าแต่ก่อน	83 (83.0)	9 (9.0)	8 (8.0)	2.75	0.59
2. การเที่ยวเตร่ในสถานบริการเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมไทย	56 (56.0)	42 (42.0)	2 (2.0)	2.54	0.54
3. การที่มีการจัดตั้งสถานบริการมาก ๆ เป็นการแสดงถึงความเจริญว่าทัดเทียมกับต่างประเทศ	32 (32.0)	23 (23.0)	45 (45.0)	1.87	0.87

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.39 S.D. = 0.41

จากตารางที่ 4.26 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามค่านิยมเกี่ยวกับสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษพบว่าผู้ให้บริการเห็นว่า เด็กนักเรียน นักศึกษา นิยมเที่ยวเตร่ในสถานบริการมากขึ้นกว่าแต่ก่อน และในเรื่องการเที่ยวเตร่ในสถานบริการนั้น ผู้ให้บริการเห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมไทย ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 และ 2.54 ตามลำดับ ส่วนในเรื่องการจัดตั้งสถานบริการ ผู้ให้บริการไม่แน่ใจว่าการจัดตั้งสถานบริการจำนวนมาก ๆ เป็นการแสดงถึงความเจริญว่าทัดเทียมกับต่างประเทศหรือไม่ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.87

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 83 เห็นว่า เด็กนักเรียน นักศึกษา นิยมเที่ยวเตร่ ในสถานบริการมากขึ้นกว่าแต่ก่อน และผู้ให้บริการกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 56 ยังเห็นว่าการเที่ยวเตร่ในสถานบริการเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมไทย นอกจากนั้น ผู้ใช้บริการเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 45 ยังไม่เห็นด้วยว่าการที่มีการจัดตั้งสถานบริการมาก ๆ เป็นการแสดงถึงความเจริญว่าทัดเทียมกับต่างประเทศ

(3) การดำเนินงานกิจการของสถานบริการ

ตารางที่ 4.27 ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจการของสถานบริการ

(N = 100)

การดำเนินงานกิจการของสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. ในปัจจุบัน การดำเนินงานกิจการของสถานบริการ ยังไม่มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายของสถานบริการ	77 (77.0)	23 (23.0)	-	2.77	0.42
2. สถานบริการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ใกล้วัด โรงเรียน หรือโรงพยาบาล	50 (50.0)	34 (34.0)	16 (16.0)	2.34	0.74
3. สถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่อยู่ในย่านชุมชน	81 (81.0)	14 (14.0)	6 (6.0)	2.74	0.56
4. สถานบริการมีการจัดสถานที่ให้ผู้ใช้บริการเดินร่ำด้วย	65 (65.0)	28 (28.0)	7 (7.0)	2.58	0.62
5. กรณีที่สถานบริการมิได้จัดสถานที่ให้มีการเดินร่ำ ผู้ใช้บริการสามารถเดินที่โต๊ะได้	50 (50.0)	32 (32.0)	18 (18.0)	2.32	0.76
6. ในการแสดงดนตรี นักร้อง นักดนตรี มักชักชวนให้ผู้ใช้บริการลุกขึ้นเต้น	51 (51.0)	39 (39.0)	10 (10.0)	2.41	0.67
7. สถานบริการส่วนใหญ่มักเปิดเกินเวลา 02.00 น.	54 (54.0)	25 (25.0)	21 (21.0)	2.33	0.80
8. สถานบริการมีการจำหน่ายสุรา หรือของมีนเมา เกินเวลา 24.00 น.	69 (69.0)	21 (21.0)	10 (10.0)	2.59	0.67
9. พนักงานเสิร์ฟในสถานบริการอายุมักจะไม่ถึง 18 ปี	48 (48.0)	49 (48.0)	3 (3.0)	2.45	0.56

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.53 S.D. = 0.37

จากตารางที่ 4.27 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การดำเนินกิจการของสถานบริการในปัจจุบัน ยังไม่มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายของสถานบริการ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 ซึ่งจะเห็นว่าสถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่อยู่ในย่านชุมชนและมีการจัดสถานที่ให้ผู้ใช้บริการเดินร่ำ อีกทั้งในการแสดงดนตรี นักร้อง นักดนตรี มักชักชวนให้ผู้ใช้บริการลุกขึ้นเต้นด้วย ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 2.58 และ 2.41 ตามลำดับ ในเรื่องของการจำหน่ายสุรา หรือของมีเมา สถานบริการก็มีการจำหน่ายเครื่องดื่มดังกล่าวเป็นเวลา 24.00 น. โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 และพนักงานเสิร์ฟในสถานบริการทั่วไป ผู้ใช้บริการเห็นว่ามักจะอายุไม่ถึง 18 ปี มีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.45

ส่วนในเรื่องที่ตั้งและเวลาเปิดให้บริการของสถานบริการ ผู้ใช้บริการไม่แน่ใจว่าสถานบริการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ใกล้วัด โรงเรียน โรงพยาบาล และเปิดให้บริการเป็นเวลา 02.00 น. หรือไม่ และกรณีที่สถานบริการมิได้จัดสถานที่ไว้สำหรับการเดินร่ำ ผู้ใช้บริการก็ไม่แน่ใจว่าสามารถเดินที่โต๊ะได้หรือไม่ โดยทั้ง 3 ประเด็นดังที่กล่าวมา มีความคิดเห็นเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 2.34 2.32 และ 2.33

นอกจากนั้น จากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 77 เห็นว่าในปัจจุบันการดำเนินกิจการของสถานบริการ ยังไม่มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายของสถานบริการ และร้อยละ 81 เห็นว่าสถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่อยู่ในย่านชุมชน และผู้ให้บริการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 69 ยังเห็นว่าสถานบริการมีการจำหน่ายสุรา หรือของมีเมาเป็นเวลา 24.00 น.

(4) ยาเสพติดในสถานบริการ

ตารางที่ 4.28 ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ (N = 100)

ยาเสพติดในสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. ในสถานบริการเกือบทุกแห่งมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด	56 (56.0)	34 (34.0)	10 (10.0)	2.46	0.67
2. จากการที่สถานบริการเป็นแหล่งบันเทิง จึงเป็นสาเหตุให้ยาเสพติดแพร่ระบาดได้ง่าย	52 (52.0)	33 (33.0)	15 (15.0)	2.37	0.73
3. ท่านคิดว่ามีการลักลอบเสพและจำหน่ายยาเสพติดในสถานบริการ	55 (55.0)	37 (37.0)	8 (8.0)	2.47	0.64
ค่าเฉลี่ยรวม = 2.43 S.D. = 0.50					

จากตารางที่ 4.28 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ โดยผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าในสถานบริการเกือบทุกแห่งมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด และมีการลักลอบเสพและจำหน่ายยาเสพติดในสถานบริการ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยใกล้เคียงกันมาก คือ 2.46 และ 2.47 นอกจากนี้ ผู้ใช้บริการยังเห็นว่าการที่สถานบริการเป็นแหล่งบันเทิง ทำให้ยาเสพติดแพร่ระบาดได้ง่ายขึ้น ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.37

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 56 เห็นว่าในสถานบริการเกือบทุกแห่งมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด และผู้ให้บริการกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 56 ยังเห็นว่าจากการที่สถานบริการเป็นแหล่งบันเทิง จึงเป็นสาเหตุให้ยาเสพติดแพร่ระบาดได้ง่าย นอกจากนั้น ผู้ใช้บริการกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 56 ยังคิดว่ามีการลักลอบเสพและจำหน่ายยาเสพติดในสถานบริการ

(5) การค้าประเพณีในสถานบริการ

ตารางที่ 4.29 ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับการค้าประเพณีในสถานบริการ (N=100)

การค้าประเพณีในสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. สามารถซื้อบริการทางเพศได้ในสถานบริการ	60 (60.0)	30 (30.0)	10 (10.0)	2.50	0.67
2. ในสถานบริการมีหญิงบริการคอยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการ	47 (47.0)	36 (36.0)	17 (17.0)	2.30	0.75
3. ในสถานบริการมีเด็กวัยรุ่นหญิงที่เข้ามาใช้บริการ ซึ่งมักจะมีจุดประสงค์ในการค้าประเพณีแอบแฝงอยู่	39 (39.0)	34 (34.0)	27 (27.0)	2.12	0.80
4. หญิงที่มีอาชีพขายบริการทางเพศ มักจะเข้ามาหาลูกค้าในสถานบริการเสมอ	48 (48.0)	23 (23.0)	29 (29.0)	2.19	0.86
ค่าเฉลี่ยรวม = 2.27 S.D. = 0.60					

จากตารางที่ 4.29 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการค้าประเพณีในสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการมีความเห็นว่าในสถานบริการมีหญิงบริการคอยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการและสามารถซื้อบริการทางเพศได้ในสถานบริการ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 และ 2.30 ตามลำดับ แต่ผู้ใช้บริการก็ไม่แน่ใจว่าเด็กวัยรุ่นหญิงที่เข้ามาใช้บริการในสถานบริการมีจุดประสงค์ในการค้าประเพณีแอบแฝง หรือหญิงที่มีอาชีพขายบริการทางเพศจะเข้ามาหาลูกค้าในสถานบริการหรือไม่ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.12 และ 2.19

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 60 เห็นว่าสามารถซื้อบริการทางเพศได้ในสถานบริการ และผู้ใช้บริการเกือบครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 47 ยังเห็นว่าในสถานบริการมีหญิงบริการคอยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการ นอกจากนั้น ผู้ใช้บริการเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 48 เห็นว่าหญิงที่มีอาชีพขายบริการทางเพศ มักจะเข้ามาหาลูกค้าในสถานบริการเสมอ

(6) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตารางที่ 4.30 ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(N = 100)

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. ขณะไปใช้บริการในสถานบริการ ท่านไม่เคยพบเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่อื่น ๆ เข้าไปตรวจตราความสงบเรียบร้อย	15 (15.0)	31 (31.0)	54 (54.0)	1.61	0.73
2. เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมให้สถานบริการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายทำงานแบบไม่จริงจัง	67 (67.0)	27 (27.0)	6 (6.0)	2.61	0.60
3. ผู้ประกอบการสถานบริการมักจะรู้ตัวก่อนที่จะมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปตรวจสถานบริการ เมื่อมีการตรวจสถานบริการก็จะไม่พบว่ามีกระทำความผิด	79 (79.0)	19 (19.0)	5 (5.0)	2.71	0.56

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.31 S.D. = 0.39

จากตารางที่ 4.30 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะพบเจอเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่อื่น ๆ เข้าไปตรวจตราความสงบเรียบร้อยอยู่เสมอ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.61 แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมให้สถานบริการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายก็ไม่ได้ทำงานแบบเอาจริงเอาจัง อีกทั้งการตรวจสถานบริการของเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวผู้ประกอบการมักจะรู้ตัวก่อนเสมอ โดยเมื่อมีการตรวจสถานบริการ ก็จะไม่พบว่ามีกระทำความผิด ซึ่งความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 และ 2.71 ตามลำดับ

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 54 ไม่เห็นด้วยว่า ขณะไปใช้บริการในสถานบริการ ไม่เคยพบเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่อื่น ๆ เข้าไปตรวจตราความสงบเรียบร้อย และผู้บริการส่วนใหญ่ คือร้อยละ 67 ยังเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมให้สถานบริการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ทำงานแบบไม่จริงจัง

นอกจากนั้น ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 79 เห็นว่าผู้ประกอบการสถานบริการ มักจะรู้ตัวก่อนที่จะมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปตรวจสอบสถานบริการ เมื่อมีการตรวจสอบสถานบริการ ก็จะไม่พบว่ามีการกระทำความผิด

(7) กฎหมายสถานบริการ

ตารางที่ 4.31 ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับกฎหมายสถานบริการ (N = 100)

กฎหมายสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. กฎหมายเกี่ยวกับสถานบริการยังไม่รัดกุม และไม่สามารถใช้บังคับได้อย่างจริงจัง	84 (84.0)	11 (11.0)	5 (5.0)	2.79	0.52
2. กฎหมายควรให้ผู้ที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการ	19 (19.0)	28 (28.0)	53 (53.0)	1.66	0.78
3. กฎหมายควรให้สถานบริการเปิดบริการเกิน เวลา 02.00 น.	7 (7.0)	24 (24.0)	49 (49.0)	1.38	0.62
4. กรณีที่สถานบริการไม่กระทำตามที่กฎหมาย กำหนด รัฐควรจะสั่งพักใช้ใบอนุญาต สั่งหยุด กิจการ สั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดสถาน บริการอย่างเคร่งครัด	83 (83.0)	17 (17.0)	-	2.83	0.38

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.17 S.D. = 0.32

จากตารางที่ 4.31 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎหมายสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษ พบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวกับสถานบริการยังไม่รัดกุม และไม่สามารถ ใช้บังคับได้อย่างจริงจัง โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 นอกจากนี้ ผู้ใช้บริการยังเห็นด้วย กับการที่กฎหมายกำหนดห้ามไม่ให้ผู้ที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการ การที่ กฎหมายเข้มงวดให้สถานบริการปิดบริการไม่เกินเวลา 02.00 น. และการสั่งพักใช้ใบอนุญาต สั่งหยุดกิจการ สั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดสถานบริการ ในกรณีที่สถานบริการละเมิด ไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.66 1.38 และ 2.83 ตาม ลำดับ

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 84 เห็นด้วยว่ากฎหมายเกี่ยวกับสถานบริการยังไม่รัดกุม และไม่สามารถใช้บังคับได้อย่างจริงจัง และผู้ให้บริการว่าครั้งหนึ่ง คือ ร้อยละ 53 ยังไม่เห็นว่าการกฎหมายควรให้ผู้ที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการ และผู้ให้บริการเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 49 ไม่เห็นด้วยว่ากฎหมายควรให้สถานบริการเปิดบริการเกิน เวลา 02.00 น. นอกจากนี้ ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 83 เห็นด้วยว่ากรณีที่สถานบริการไม่กระทำตามที่กฎหมายกำหนด รัฐควรจะสั่งพักใช้ใบอนุญาต สั่งหยุดกิจการ สั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดสถานบริการอย่างเคร่งครัด

(8) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการประกอบกิจการของสถานบริการ

ตารางที่ 4.32 ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับปัญหาในการประกอบกิจการของสถานบริการ (N = 100)

ปัญหาในการประกอบกิจการ ของสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
ปัญหาที่เกิดขึ้นในการประกอบกิจการสถาน บริการในปัจจุบัน เกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้					
1) ระเบียบ กฎหมาย	69 (69.0)	18 (18.0)	13 (13.0)	2.56	0.72
2) เจ้าหน้าที่ของรัฐ	61 (61.0)	26 (26.0)	13 (13.0)	2.48	0.72
3) ผู้ประกอบการ	74 (74.0)	22 (22.0)	4 (4.0)	2.70	0.54
4) ผู้ใช้บริการ	73 (73.0)	23 (23.0)	4 (4.0)	2.69	0.54

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.61 S.D. = 0.53

จากตารางที่ 4.32 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการประกอบกิจการของสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการมีความเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการประกอบกิจการสถานบริการในปัจจุบัน เกิดจากตัวผู้ประกอบการและผู้ให้บริการเป็นส่วนใหญ่ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน คือ 2.70 และ 2.69 รองลงมาเกิดจากระเบียบ กฎหมาย และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 และ 2.48 ตามลำดับ

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการของสถานบริการในปัจจุบัน เกิดจากสาเหตุผู้ประกอบการมากที่สุดถึงร้อยละ 74 และเกิดจากผู้มาใช้บริการ ร้อยละ 73 ระเบียบ กฎหมาย ร้อยละ 69 และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร้อยละ 61 ตามลำดับ

(9) ปัญหาที่มีสาเหตุจากสถานบริการ

ตารางที่ 4.33 ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากสถานบริการ (N = 100)

ปัญหาที่เกิดจากสถานบริการ	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. ในปัจจุบัน ปัญหาของสังคมไทยส่วนหนึ่งเกิดจากการดำเนินกิจการของบริการสถาน	48 (48.0)	35 (35.0)	17 (17.0)	2.31	0.75
2. สถานบริการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ส่วนใหญ่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง	48 (48.0)	49 (49.0)	9 (9.0)	2.45	0.56
3. การที่วัยรุ่นมักใช้สถานบริการเป็นแหล่งมั่วสุม อาจเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาอาชญากรรมได้	64 (64.0)	23 (23.0)	13 (13.0)	2.51	0.72
4. การแสดงลามกอนาจารในสถานบริการจะนำไปสู่ปัญหาทางสังคมได้มาก	15 (15.0)	32 (32.0)	53 (53.0)	1.62	0.74

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.24 S.D. = 0.49

จากตารางที่ 4.33 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดจากสถานบริการ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการมีความเห็นว่า สถานบริการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 และเห็นว่า ร้อยละ 64 ใช้สถานบริการเป็นแหล่งมั่วสุม ซึ่งอาจเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาอาชญากรรมได้ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้บริการก็ไม่แน่ใจว่า ปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการดำเนินการของบริการสถาน โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 ส่วนการแสดงผลการดำเนินงานในสถานบริการนั้น ผู้ใช้บริการไม่เห็นด้วยว่าจะนำไปสู่ปัญหาทางสังคมได้ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.62

โดยจากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 48 เห็นด้วยว่า ในปัจจุบันปัญหาของสังคมไทยส่วนหนึ่งเกิดจากการดำเนินการของบริการสถาน และผู้ใช้บริการเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 49 ยังไม่แน่ใจว่าสถานบริการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง และผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 64 เห็นด้วยว่าการที่ร้อยละ 64 ใช้สถานบริการเป็นแหล่งมั่วสุม อาจเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาอาชญากรรมได้ นอกจากนั้น ผู้ใช้บริการกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 53 ไม่เห็นด้วยว่าการแสดงผลการดำเนินงานในสถานบริการ จะนำไปสู่ปัญหาทางสังคมได้มาก

(10) การประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคม

ตารางที่ 4.34 ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการเกี่ยวกับนโยบายการจัดระเบียบสังคม (N = 100)

นโยบายการจัดระเบียบสังคม	ความคิดเห็น			ค่าเฉลี่ย	S.D.
	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย		
1. การประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคมไม่ได้ช่วยแก้ไขปัญหาสังคมในเมืองเชียงใหม่	1 (1.0)	35 (35.0)	64 (64.0)	1.37	0.51
2. การประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคมในเมืองเชียงใหม่ ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร	15 (15.0)	39 (39.0)	46 (46.0)	1.69	0.72
3. นโยบายการจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่ลดรอนสิทธิ เสรีภาพ ของคนไทย	45 (45.0)	42 (42.0)	13 (13.0)	2.32	0.69

ค่าเฉลี่ยรวม = 1.79 S.D. = 0.33

จากตารางที่ 4.34 เป็นการแสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ใช้บริการโดยจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการจัดระเบียบสังคม ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคมช่วยแก้ไขปัญหาสังคมในเมืองเชียงใหม่ได้ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.37 แต่ผู้บริการก็ยังไม่แน่ใจว่าการประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคมในเมืองเชียงใหม่ ประสบความสำเร็จหรือไม่ ซึ่งมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 1.69 นอกจากนี้ ผู้บริการก็ไม่แน่ใจอีกว่า นโยบายการจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่ลดรอนสิทธิ เสรีภาพ ของคนไทยหรือไม่ โดยมีความคิดเห็นเฉลี่ยเท่ากับ 2.32

นอกจากนั้น จากตาราง จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 64 ไม่เห็นด้วยว่าการประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคมไม่ได้ช่วยแก้ไขปัญหาสังคมในเมืองเชียงใหม่ และผู้บริการเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 46 ยังไม่เห็นด้วยว่าการประกาศใช้นโยบายการจัดระเบียบสังคมในเมืองเชียงใหม่ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และผู้บริการเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 45 เห็นด้วยว่านโยบายการจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่ลดรอนสิทธิเสรีภาพของคนไทย

4.4 ปัญหาและอุปสรรคของการจัดระเบียบสถานบริการ

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บริการ สามารถสรุปปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการจัดระเบียบสถานบริการ โดยแยกต้นเหตุของปัญหาได้ดังนี้

(1) ปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการบังคับใช้กฎหมาย

1) ตามเงื่อนไขในการจัดตั้งสถานบริการ ซึ่งได้กำหนดว่า การจัดตั้งสถานบริการจะต้องได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ จะต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนจัดตั้งไม่น้อยกว่า 15 วัน แต่ในการปฏิบัติจริง มิได้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ผู้จัดตั้งสถานบริการส่วนใหญ่ จะไปขออนุญาตจัดตั้งต่อฝ่ายปกครอง ก็ต่อเมื่อถูกจับกุมดำเนินคดี

2) จากการที่กำหนดให้อาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการจะต้องไม่อยู่ใกล้วัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพัก ในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าวแล้ว และไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง และสถานบริการจะต้องไม่อยู่ในสถานที่ที่ไม่มีทางถ่ายเทอากาศสะดวกนั้น ก็ได้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างจริงจัง เนื่องจากจะสังเกตได้ว่า มีสถานบริการเป็นจำนวนมากอยู่ใกล้วัด ใกล้โรงเรียน โรงพยาบาล และใกล้แหล่งชุมชน

3) ในข้อที่ว่า เมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจัดตั้งสถานบริการเสนอความเห็นชอบให้จัดตั้งสถานบริการต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการออกใบอนุญาต จะต้องพิจารณาหลักฐานและออกใบอนุญาตให้ผู้ร้องขอจัดตั้งภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอจัดตั้งสถานบริการ กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการจะต้องแสดงเหตุผลในการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้ขอทราบ และผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ โดยให้อุทธรณ์ภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันได้รับหนังสือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่อนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ปรากฏว่าผู้มีขออนุญาตตั้งสถานบริการเป็นจำนวนมากที่ยื่นเรื่องขออนุญาตไว้เป็นเวลานาน แต่ก็ไม่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง โดยไม่ทราบเหตุผล ทำให้ประสบความเดือดร้อน

4) เกี่ยวกับข้อห้าม มิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการรับผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี บริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการหรือยอมให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการ หรือยอมให้ผู้ที่มีอาการเมาสุราจนประพฤตินุญายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการ รวมทั้งจำหน่ายสุราให้แก่ลูกค้าที่มีอาการเมาสุราจนประพฤตินุญายหรือครองสติไม่ได้แล้ว นั้น ไม่ได้มี การปฏิบัติจริงจึง ซึ่งสภาพปัจจุบันในสถานบริการล้วนแล้วแต่มีเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงานอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ เนื่องจากแรงงานเด็กเหล่านี้ จะมีราคาค่าแรงงานที่ถูกกว่าผู้ใหญ่ ส่วนในเรื่องของการยอมให้เด็กต่ำกว่า 20 ปี เข้าไปในสถานบริการนั้น ก็เป็นสิ่งที่ปฏิบัติไม่ได้ เนื่องจากร้านอาหารในปัจจุบัน ซึ่งมีจุดประสงค์ในการจำหน่ายอาหาร ก็มักจะนำดนตรีมาแสดงเพื่อเป็นการดึงดูดลูกค้า ซึ่งจะเข้าข่ายของสถานบริการทันที และเมื่อลูกค้าที่เข้ามารับประทานอาหาร นำบุตรซึ่งอายุต่ำกว่า 20 ปีมาด้วย ก็ไม่สามารถที่จะห้ามปรามได้ อีกประการหนึ่งคือ สถานบริการแต่ละแห่งก็ไม่ได้มีการขอใบอนุญาตประจำตัวประชาชนของผู้ใช้บริการแต่อย่างใด

5) การให้อำนาจแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ สามารถเข้าไปตรวจภายในสถานบริการนั้นได้ไม่ว่าในเวลาใด ๆ โดยผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ดำเนินกิจการ ลูกจ้าง หรือคนรับใช้ของสถานบริการ จะต้องให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงาน ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่และหากไม่ยอมให้ความสะดวก จะต้องระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ กลับกลายเป็นช่องทางให้เจ้าพนักงานแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ

(2) ปัญหาที่เกิดจากผู้ประกอบการสถานบริการ หรือผู้ถูกบังคับใช้ตามกฎหมายสถานบริการ

1) การหลบเลี่ยงกฎหมายในเรื่องประเภทของสถานบริการ

ในปัจจุบันได้มีนโยบายของกระทรวงมหาดไทย ห้ามมิให้มีการจัดตั้งสถานบริการตามมาตรา 3 (1) (2) และ (3) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2547 และแก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น การขออนุญาตจัดตั้งสถานบริการในปัจจุบัน จึงเป็นการขออนุญาตจัดตั้งสถานบริการตามมาตรา 3(4) ซึ่งเป็นสถานบริการที่มีลักษณะ “สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่น จำหน่ายโดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง” แต่เพียงอย่างเดียว ดังนั้น ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ซึ่งมีความต้องการจะลงทุนในกิจการบันเทิง จึงมักพยายามหาทางหลบเลี่ยงกฎหมาย โดยวิธีการดังต่อไปนี้

1.1) สถานบริการตามมาตรา 3(1) ซึ่งก็คือ สถานเต้นรำหรือร่อนเงี่ยง ประเภท ที่มีและประเภทที่ไม่มีหญิงบริการ ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้วสถานบริการประเภทนี้ ได้แก่ สถานที่ ลีลาศ ดิสโก้เธค หรือสถานที่ที่มีฟลอร์เต้นรำ แต่เนื่องจากปัจจุบัน กระทรวงมหาดไทยไม่มี นโยบายอนุญาต ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงเล็งขออนุญาตจัดตั้งสถานบริการตาม มาตรา 3(4) คือ สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ดังนั้น เมื่อผู้ประกอบการขอแจ้งการจัดตั้งสถานบริการ ประเภทนี้แล้ว จะเล็งข้อปฏิบัติ คือ ไม่จัดให้มีฟลอร์เต้นรำ เหมือนเช่น ดิสโก้เธค แต่กลับมี การเต้นรำกันตามโต๊ะ

1.2) สถานบริการตามมาตรา 3(2) คือ สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือ เครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีหญิงปรนนิบัติลูกค้า หรือโดยมีที่สำหรับพักผ่อน นอนหลับ หรือมีบริการนวดให้แก่ลูกค้า ซึ่งตามข้อเท็จจริง ก็คือร้านคาราโอเกะทั่วไป แต่เนื่อง จาก สถานบริการตามมาตรา 3(2) นี้ กระทรวงมหาดไทยมีนโยบายไม่อนุญาตให้จัดตั้งเพิ่มเติม อีก ผู้ประกอบการจึงใช้วิธีเล็ง โดยขอลอกใบรับแจ้งการจัดตั้งสถานบริการตามมาตรา 3(4) และอ้างว่าหญิงบริการนั้นเป็นเพียงลูกค้าของร้านเท่านั้น

ดังนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้น จึงเกิดขึ้นจากตัวผู้ถูกใช้บังคับ ที่มีเจตนาหลบเลี่ยงกฎหมาย โดยวิธีการขอลอกใบรับแจ้งเพื่อจัดตั้งสถานบริการตามมาตรา 3(4) ซึ่งการบังคับทางกฎหมายจะ น้อยกว่าประเภทอื่น ๆ เนื่องจากแจ้งการจัดตั้งเพียงครั้งเดียวก็ใช้ได้ตลอดจนกว่าจะเลิกกิจการ จะถอนใบอนุญาตไม่ได้ เพราะไม่ใช้การอนุญาต เพียงแต่เป็นการแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ เท่านั้น

2) ในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า ในสถานบริการประเภทคาราโอเกะแต่ละแห่ง จะมี หญิงสาวแต่งตัวล่อแหลมนั่งอยู่หน้าสถานบริการดังกล่าวเกือบทุกแห่ง โดยจะเสนอตัวต่อผู้ใช้ บริการชายเพื่อเป็นเพื่อนร้องเพลง เพื่อนคุย หรือปรนนิบัติอื่น ๆ และมักจะหวังผลเพื่อขาย บริการทางเพศ ถึงแม้ว่าในสถานบริการบางแห่งที่ตกแต่งเป็นสถานบริการชั้นดีก็ตาม ก็มักจะมี หญิงขายบริการแอบแฝงอยู่ ส่วนใหญ่ซึ่งมักจะอยู่ในคราบของนักศึกษา

การกระทำความผิดดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการมั่วสุมของหญิงขายประพฤติดื้อติดศีลธรรม หรือเป็นแหล่งมั่วสุมของมิชฉาชีพที่มีการค้าประเวณีและอาจส่งผลไปถึงการค้ายาเสพติด อันเป็น พฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ขัดต่อความเรียบร้อยของบ้านเมือง ซึ่งผู้ประกอบการสถานบริการมีหน้าที่ ที่จะต้องดูแล แต่กลับมุงแต่กำไร โดยมีได้คำนึงถึงปัญหาสังคมที่จะก่อให้เกิดตามมาโดยเฉพาะใน คาราโอเกะ หญิงบริการเหล่านั้น ผู้ประกอบการกลับเป็นผู้จัดเตรียมไว้เพื่อดึงดูดผู้ใช้บริการ

4.5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานของการศึกษาในครั้งนี้ คือ การดำเนินงานของสถานบริการก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม กล่าวคือ

- 1) ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ เกิดจากการจงใจเลือกปฏิบัติของผู้ประกอบการ
- 2) ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ เกิดจากการเลือกปฏิบัติและการละเว้นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- 3) ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ เกิดจากผู้ใช้บริการมีค่านิยมในวัฒนธรรมตะวันตกและไม่สนใจปฏิบัติตามกฎหมาย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาได้กำหนดให้การดำเนินงานของสถานบริการซึ่งมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ คือ การจงใจเลือกปฏิบัติของผู้ประกอบการ การเลือกปฏิบัติและการละเว้นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ค่านิยมในวัฒนธรรมตะวันตกและความไม่สนใจปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ใช้บริการ เป็นตัวแปรอิสระ ส่วนปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ เป็นตัวแปรตาม โดยการทดสอบสมมติฐานจะใช้ค่าสถิติไคสแควร์ (χ^2) และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยผลการทดสอบสมมติฐาน จะนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

สมมติฐานย่อยที่ 1 ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ เกิดจากการจงใจ
หลีกเลี่ยงกฎหมายของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.35 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการกับการจงใจหลีกเลี่ยง
กฎหมายของผู้ประกอบการ

การจงใจหลีกเลี่ยง กฎหมายของผู้ประกอบการ	ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ			รวม
	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	
ไม่เห็นด้วย	0 (0%)	7 (4.7%)	0 (0%)	7 (4.7%)
ไม่แน่ใจ	5 (3.3%)	31 (20.7%)	29 (19.3%)	65 (43.3%)
เห็นด้วย	5 (3.3%)	23 (15.3%)	50 (33.3%)	78 (52.0%)
รวม	10 (6.7%)	61 (40.7%)	79 (52.7%)	150 (100.0%)
$\chi^2 = 10.941$ $df = 4$ $Sig. = 0.027$				

จากผลการทดสอบสมมติฐานในตารางที่ 4.35 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการกับการจงใจหลีกเลี่ยงกฎหมายของผู้ประกอบการ มีค่าไคสแควร์ (χ^2) เท่ากับ 10.941 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.027 แสดงว่า ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการมีความสัมพันธ์กับการจงใจหลีกเลี่ยงกฎหมายของผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 97.3 % กล่าวคือ หากผู้ประกอบการจงใจที่จะหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายสถานบริการมากเท่าใด ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานย่อยข้อ 1 คือ ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการเกิดจากการจงใจหลีกเลี่ยงกฎหมายของผู้ประกอบการ

จากการยอมรับสมมติฐานย่อยข้อ 1 จะเห็นว่าสอดคล้องกับผลการศึกษาดังที่กล่าวมา กล่าวโดยสรุปคือ ผู้ประกอบการสถานบริการบางตำแหน่งจงใจเลี่ยงกฎหมาย โดยเฉพาะการเปิดสถานบริการผิดประเภทซึ่งส่วนใหญ่จะจัดตั้งเป็นสถานบริการประเภท 3(4) แต่ให้บริการเหมือนสถานบริการประเภท 3(1) 3(2) และ 3(3) ซึ่งการเปิดสถานบริการผิดประเภทนี้เป็นต้นเหตุ

ทำให้เกิดปัญหาสังคมได้ ตัวอย่างเช่น ผู้ประกอบการจัดให้มี หรืออนุญาตให้หญิงเข้ามาค้าประเวณีในสถานบริการ ทั้งโดยตรงและแอบแฝง พบได้มากในร้านคาราโอเกะและบาร์ หรือในประเด็นที่ผู้ประกอบการชี้ว่า หรืออนุญาตให้ผู้ให้บริการเดินตามโต๊ะก็ตาม ล้วนส่งผลให้เกิดการมั่วสุมกันของเด็ก ปัญหาสังคม และอาจเกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาทะเลาะวิวาท ปัญหาการค้าประเวณีแอบแฝง ซึ่งปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นนี้ อาจมีระดับที่รุนแรงมาก เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่เข้มงวดกับสถานบริการ 3(4) เหล่านี้ เพียงเพราะสถานบริการ 3(4) ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหาร

สมมติฐานย่อยที่ 2 ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ เกิดจากการเลือกปฏิบัติและการละเว้นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตารางที่ 4.36 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการกับการเลือกปฏิบัติและการละเว้นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

การเลือกปฏิบัติและการละเว้นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ	ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ			รวม
	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	
ไม่เห็นด้วย	4 (2.7%)	3 (2.0%)	4 (2.7%)	11 (7.3%)
ไม่แน่ใจ	1 (0.7%)	16 (10.7%)	11 (7.3%)	28 (18.7%)
เห็นด้วย	5 (3.3%)	42 (28.0%)	64 (42.7%)	111 (74.0%)
รวม	10 (6.7%)	61 (40.7%)	79 (52.7%)	150 (100.0%)

$$\chi^2 = 16.246 \quad df = 4 \quad \text{Sig.} = 0.003$$

จากผลการทดสอบสมมติฐานในตารางที่ 4.36 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการกับการเลือกปฏิบัติและการละเว้นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีค่าไคสแควร์ (χ^2) เท่ากับ 16.246 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.003 แสดงว่า ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการมีความสัมพันธ์กับการเลือกปฏิบัติและการละเว้นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99.7 % กล่าวคือ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มีการเลือกปฏิบัติและการละเว้นการปฏิบัติตามข้อบังคับหรือนโยบายของสถานบริการมากเท่าใด ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการก็จะมีมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น จึงขอรับสมมติฐานย่อยข้อ 2 คือ ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ เกิดจากการเลือกปฏิบัติและการละเว้นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานข้อย่อยที่ 2 สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ได้ คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐมีการละเว้นหรือเลือกปฏิบัติกับสถานบริการ เช่น ผู้ประกอบการบางแห่งจะทราบล่วงหน้าว่าจะมีเจ้าหน้าที่ของรัฐไปตรวจ หรือความเข้มงวดในการตรวจสถานบริการที่ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน บางแห่งก็ตรวจละเอียดจนทำให้สถานบริการนั้น ๆ เสียลูกค้า และบางแห่งก็ตรวจพอเป็นพิธีเท่านั้น และผลจากการละเว้นหรือเลือกปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐดังกล่าวส่งผลให้สถานบริการที่ได้รับสิทธิพิเศษ เป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมต่าง ๆ ขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาการค้าประเวณีแอบแฝง ปัญหาทะเลาะวิวาท การมั่วสุมกัน เป็นต้น

สมมติฐานข้อย่อยที่ 3 ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ เกิดจากผู้ใช้บริการ มีค่านิยมในวัฒนธรรมตะวันตกและไม่สนใจปฏิบัติตามกฎหมาย

ตารางที่ 4.37 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการกับค่านิยมในวัฒนธรรมตะวันตก และความไม่สนใจปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ใช้บริการ

ค่านิยมในวัฒนธรรมตะวันตก และความไม่สนใจปฏิบัติตาม กฎหมายของผู้ใช้บริการ	ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ			รวม
	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	
ไม่เห็นด้วย	0 (0%)	0 (0%)	1 (0.7%)	1 (0.7%)
ไม่แน่ใจ	10 (6.7%)	46 (30.7%)	45 (30.0%)	101 (67.3%)
เห็นด้วย	0 (0%)	15 (10.0%)	33 (22.0%)	48 (32.0%)
รวม	10 (6.7%)	61 (40.7%)	79 (52.7%)	150 (100.0%)

$$\chi^2 = 20.337 \quad df = 4 \quad \text{Sig.} = 0.000$$

จากผลการทดสอบสมมติฐานในตารางที่ 4.36 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการกับการเลือกปฏิบัติและการละเว้นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีค่าไคสแควร์ (χ^2) เท่ากับ 20.337 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.000 แสดงว่า ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการมีความสัมพันธ์ค่านิยมในวัฒนธรรมตะวันตกและความไม่สนใจปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ใช้บริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 100.0 % กล่าวคือ หากผู้ให้บริการมีค่านิยมในวัฒนธรรมตะวันตกและความไม่สนใจที่จะปฏิบัติตามกฎหมายของสถานบริการมากเท่าใด ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการก็จะยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานย่อยข้อ 3 คือ ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ เกิดจากผู้ให้บริการมีค่านิยมในวัฒนธรรมตะวันตกและไม่สนใจปฏิบัติตามกฎหมายสถานบริการ

ผลการทดสอบสมมติฐานย่อยข้อที่ 3 สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ได้ คือ ผู้ให้บริการมีค่านิยมในวัฒนธรรมตะวันตกที่เห็นว่า การเที่ยวเตร่ในสถานบริการเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมไทย อีกทั้งยังถือเป็นการพักผ่อนอย่างหนึ่ง การใช้นโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นการลดทอนสิทธิเสรีภาพของตน ดังนั้น ผู้ใช้บริการจึงไม่สนใจที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการพยายามเข้าสถานบริการทั้งที่อายุไม่ถึง 20 ปี หรือการไม่ออกจากสถานบริการเมื่อถึงเวลาปิดบริการที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนการให้ความร่วมมือและสนับสนุนสถานบริการที่จะเมิดกฎหมาย เช่น การเรียกร้องให้สถานบริการเปิดเกินเวลาที่กฎหมายกำหนด การขอเข้าไปใช้บริการเมื่ออายุไม่ถึงดังกล่าว